

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

ORWI

Organisation of Revolutionary
Workers of Iran
(Rahe Kargar)

حکم تبرئه برای متهمین حمله جنایتکارانه به کوی دانشگاه!

بالاخره پس از ۱۵ جلسه محاکمه، امروز حکم دادگاه متهمین حمله به کوی دانشگاه اعلام شد. صادرکنندگان حکم که نگران خشم و واکنش افکار عمومی و دانشجویان بودند، وکیل دانشجویان مضروب شده را بازداشت نموده و بطور آگاهانه موعد اعلام حکم را موکول به پس از سالگرد ۱۸ تیر کرده بودند. تقریباً تمامی متهمین دستگیر شده - که نزدیک یک سال پیش شورای امنیت خود رژیم گزارش کمابیش مبسوطی از بخشی از جنایات ارتكابی آن‌ها تهیه کرده بود - تبرئه شدند و به نحو مضحکی تنها دو نفر و یکی از آن‌ها به اتهام دزدیدن ماشین ریش تراشی! - به زندان کوتاه محکوم شدند. البته اگر تمامی این متهمین به فرض به زندان هم محکوم می شدند، نسبت به موفقیت رژیم در پوشاندن آمرین و عاملین اصلی این جنایت ذره ای خدشه وارد نمی شد و بنابراین سخن بر سر آن نیست که چرا عاملین دست چندم تبرئه شدند یا نشدند. سخن بر سر آنست که جناح حاکم پس از تهاجمات اخیر و بستن مطبوعات و یورش به دانشجویان حتی از قربانی و محکوم کردن عناصر دست چندم خود نیز صرف نظر کرده است. این واقعیت را می توان در تمامی موارد مربوط به قتل های زنجیره ای، کوی دانشگاه و دادگاه ترور کنندگان سعید حجاریان و سایر موارد به روشنی ملاحظه کرد. و البته در شرایطی که رژیم برای سرکوب گسترده خود را آماده می سازد، طبیعی است که سخت به نیروی منسجم و وفاداری نیازمند است که نگران پاسخگویی به جنایات خود نباشد. و بهمین دلیل در چنین شرایطی رژیم، محاکمه و قربانی کردن حتی پادوهای دست چندم خود را نیز نمی تواند تحمل کند. و درست بهمین دلیل شاهد عکس روند فوق در مورد مخالفین، بازداشت آن‌ها به بهانه های واهی، محاکمه های سریع و محکومیت های سنگین هستیم. دستگیری و تدارک محاکمه سریع وکیل مدافع دانشجویان تنها یکی از این موارد است.

به این ترتیب معلوم می شود که در نظام جمهوری اسلامی، برای فاجعه ای به بزرگی تهاجم به کوی دانشگاه که انعکاس ملی و جهانی یافت و بقول خودشان موجب فرار جهشی سرمایه ها به خارج و "جریحه دار کردن قلب رهبر" گردید، متهم و مقصری پیدا نمی شود! رژیم جمهوری اسلامی و جناح حاکم، اگرچه به برکت بستن روزنامه ها و برقراری فضای ارباب، شاید در کوتاه مدت بتواند بخود به بالد که حتی از قربانی کردن پادوها و عوامل دست چندم خویش جلوگیری کرده است. اما باید بداند که جنایاتی چون کوی دانشگاه و قتل های زنجیره ای از آن دست جنایاتی نیستند که به آسانی بتوان آنها را از خاطره مردم و دانشجویان پاک کرد. برعکس جنایات فوق در حافظه تاریخی مردم ایران حک شده و با گذشت هر روز شفافیت بیشتری خواهد یافت. بگذار رژیم لبخند پیروزی بر لب داشته باشد، اما بی تردید اولین و مهم ترین نتیجه این دادگاه بر اذهان عمومی ضرورت تشکیل یک دادگاه واقعی برای نشان دادن آمرین و عاملین واقعی جنایات فوق - سرکردگان اصلی نظام - بجای پادوها و عوامل دست چندم است. آیا در آنروز هم لبخند پیروزی بر لب خواهید داشت؟! شعارها و اعتراضات پرشکوه دانشجویان، جوانان و زحمتکشانشان در اولین سالگرد واقعه کوی دانشگاه همین مسیر را رقم می زند. تمامی توان و تلاش خویش را برای تشکیل چنین دادگاهی بکار گیریم!

هیئت اجرایی سازمان انقلابی ایران (راه کارگر)

شماره ۴۴۲

۲۱ تیرماه ۷۹ - ۱۱ ژوئیه ۲۰۰۰